

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนวนวิทยา
อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

The Guidelines for Academic Administration Development of
the Phrapariyattidhamma School, Watyuanwittaya,
Chiangkham District, Phayao Province

พระครูสุภัทรพรหมคุณ (เจริญ คำประเสริฐ)
Phrakhru Suphattharaphromkhun (Jarern Khamprasoet)

วัดห้วยนวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
Watyuan, Chiangkham District, Phayao Province
Corresponding Author, E-mail: jarern2491@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการและหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนวนวิทยา อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา งานนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาเอกสาร รายงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วทำการสัมภาษณ์ประกอบโดยใช้เครื่องมือการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง รวมถึงการสนทนากลุ่มโดยสร้างตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่เป็นลักษณะของคำถามแบบปลายเปิด

ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนวนวิทยา อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา มีการจัดระบบการเรียนการสอนโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและวิชาพื้นฐานตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อก้าวทันโลกการศึกษาระดับประเทศและสนับสนุนการพัฒนาครูผู้สอน บุคลากร นักเรียนตามแผนนโยบายของผู้บริหาร 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรมมีดังนี้ 2.1 การบริหารงานวิชาการ ควรให้ครูมีส่วนร่วมและมีการสื่อสารให้เข้าใจตรงกันเพื่อความเป็นเอกภาพในการขับเคลื่อนงาน 2.2 การบริหารหลักสูตร ควร

คำนึงถึงสถานะและบริบทของผู้เรียนทั้งหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรพระพุทธศาสนาเพื่อลดภาระงานผู้เรียน ครูผู้สอนมีการบูรณาการหลักสูตรรายวิชาวางแผนการประเมินผลร่วมกัน 2.3 ด้านการจัดการเรียนรู้ มีผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ข้อสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านพระพุทธศาสนา (B-NET) เพื่อสอนเสริมให้กับผู้เรียน 2.4 ด้านงบประมาณ ควรหาแหล่งทุนมาเพื่อสนับสนุนและหาแนวทางบูรณาการกับหน่วยงาน องค์กรอื่นเพื่อพัฒนา ร่วมกัน 2.5 ด้านการจัดสื่อการเรียนรู้ มีการนำเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์ เช่น Google Classroom มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ 2.6 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนมีวิธีการสอนและวิธีการประเมินผลที่ต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ; โรงเรียนพระปริยัติธรรม; วัดห้วยนวนิทยา

Abstract

The objectives of this research are that 1) to study the condition of academic administration of the General Education Section of Phrapariyattidhamma Schools, Watyuanwittaya, Chiangkham District, Phayao Province; and 2) to find guidelines for the development of academic administration of the Phrapariyattidhamma School. This is a qualitative research by collecting data from documents, reports, and research papers. In addition, it is collected data by in-depth interview and focus group discussion which are formed in accordance with the objectives of research that are open-ended questions.

The results are as follows: 1) the academic administration of the Phrapariyattidhamma School of Watyuanwittaya has organized a teaching and learning system with the goal of providing students with knowledge of Buddhism and basic subjects in accordance with the standards of the Ministry of Education in order to keep up with the world of national education and support the development of teachers, personnel, and students according to the policy of the administrators; 2) guidelines for the development of academic administration of the Phrapariyattidhamma School are as follows: (1) by academic

administration, teachers should be involved and communicate to unify the understanding for direction; (2) by curriculum administration, it should be considered the status and context of the learners in both the core curriculum and the Buddhism curriculum in order to reduce the workload of learners and teachers by having an integrated curriculum, through planning and evaluation; (3) by learning management, there are experts in analyzing the Ordinary National Educational Test (O-NET) and the Buddhist National Educational Test (B-NET) to supplement teaching to learners; (4) by budget administration, with finding sources of funds to support and find ways to integrate with other organizations to develop together; (5) by learning media, to take technology and online media such as Google Classroom, and use it in the learning management process in order for the student to be able to summarize knowledge themselves; (6) by evaluation of learning outcomes, the gained knowledge must be taken into account, the differences between people levels of learned knowledge.

Keywords: Academic Administration; Phrapariyattidhamma Schools; Watyuanwittaya

บทนำ

การศึกษาในประเทศไทยจัดโดยกระทรวงศึกษาธิการ โดยภาครัฐเข้ามาดูแลโดยตรงและเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา สำหรับการศึกษภาคบังคับได้กำหนดให้พลเมืองไทยต้องจบการศึกษาอย่างน้อยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและต้องเข้ารับการศึกษาย่างต่ำสุดเมื่ออายุ 7 ปี การศึกษาภาคบังคับนี้เป็นส่วนหนึ่ง

ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็นระดับชั้นประถมศึกษา 6 ปี และมัธยมศึกษา 6 ปี

สำหรับการศึกษาพระปริยัติธรรมเป็นกระบวนการในการสร้างรากฐานการสืบทอดพระพุทธศาสนา เพราะพระภิกษุสามเณรที่ได้ศึกษาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาจะเป็นที่ยอมรับว่า เป็นผู้ทรงภูมิธรรมและเป็นผู้นำทางปัญญาของประชาชนอย่างแท้จริง ปัจจุบันการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้รับ

การยอมรับและมีบทบาทมากขึ้น มีส่วนในการตอบสนองนโยบายของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึงเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ทัดเทียมกัน ตามแนวนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษา เป็นการศึกษาในรูปแบบหนึ่งของการศึกษา คณะสงฆ์ที่เป็นการศึกษาทางโลกโดยกำหนดขึ้นตามความประสงค์ของคณะสงฆ์ซึ่งมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากการจัดตั้งโรงเรียนบาลีมัธยมศึกษาและบาลีวิสามัญศึกษาของสำนักเรียนวัด ภายหลังการศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง 2 แห่งได้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นแล้วทางมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย จึงได้จัดการศึกษาแผนกมัธยมศึกษาขึ้นมาเรียกว่า โรงเรียนบาลีมัธยมศึกษา กำหนดให้มีการเรียนบาลีนักธรรมและความรู้ในระดับมัธยมโดยรับผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อมาเมื่อโรงเรียนบาลีมัธยมศึกษาได้แพร่ขยายออกไปยังต่างจังหวัดทั่วราชอาณาจักร จึงมีพระภิกษุสามเณรเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก (กองพุทธศาสนสถาน, 2545: 118) ทางคณะสงฆ์พร้อมด้วยองค์กรทางการศึกษาได้กำหนดโรงเรียนประเภทใหม่ว่าโรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษา สำนักเรียนวัด เมื่อจบแล้วได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้

พระภิกษุสงฆ์นิยมเรียนเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการสนองความประสงค์ของพระภิกษุสามเณรกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎระเบียบว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในปี พ.ศ. 2514 เป็นการประยุกต์วิชาพระพุทธศาสนากับวิชาสามัญเข้าด้วยกันโดยกำหนดให้เรียน 9 หมวดคือ บาลี ธรรมวินัย ศาสนปฏิบัติ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และหมวดสุขศึกษา วิชาเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีศักดิ์และสิทธิ์เท่าโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาต้นและมัธยมปลายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของสภาการศึกษาของคณะสงฆ์มีกรมการศาสนาเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ (สมศักดิ์ บุญปู้, 2544: 96) ฉะนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 ได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2514 ขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาแบบประยุกต์เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2514 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2535 โดยมีวัตถุประสงค์ให้

การศึกษาในโรงเรียนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายศาสนจักรและฝ่ายอาณาจักร (มานพ พลไพรินทร์, 2535: 3) หากพระภิกษุสามเณรประสงค์จะลาสิกขาก็สามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ศึกษาต่อหรือใช้สมัครงานประกอบอาชีพได้

โรงเรียน พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาปัจจุบันสังกัดกองพุทธศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีหน้าที่กำกับดูแลจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่พระภิกษุสามเณร เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยเป็นศาสนทายาทที่ดีของพระพุทธศาสนา การดำเนินการมีลักษณะการบริหาร โดยมีสภาการศึกษาของคณะสงฆ์เป็นองค์กรหลักที่ควบคุมส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยตรง ส่วนการบริหารโรงเรียนปัจจุบันการศึกษาประเภทนี้ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นมา โดยลำดับมีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษากระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศปีการศึกษา 2560 มีโรงเรียนทั้งสิ้น 409 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 40,383 รูป มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 27,867 รูปและมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 12,516 รูป (กองพุทธศาสนาสถาน, 2545: 1) สำหรับจังหวัดพะเยามี

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา 9 แห่ง โรงเรียนวัดห้วยนวนวิทยา วัดห้วยน ตำบลห้วยน อำเภอเชียงคำ เป็นหนึ่งในนั้น ทั้ง 9 แห่งมีนักเรียนทั้งสิ้น 881 รูป

โรงเรียนวัดห้วยนวนวิทยา ตั้งอยู่ในเขตธรรมนิสงฆ์วัดห้วยน เลขที่ 177 หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา มีเนื้อที่ 2 ไร่ 132 ตารางวา เริ่มเปิดการเรียนการสอนให้แก่พระภิกษุสามเณรในระดับชั้นมัธยมศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 เป็นต้นมา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พระภิกษุสามเณรได้มีความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม โดยในระยะเริ่มแรกได้เปิดการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดของกรมสามัญศึกษา และกรมการศึกษานอกโรงเรียน ต่อมาในปีการศึกษา 2535 ได้ขออนุญาตจากกรมการศาสนาเปลี่ยนมาเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดกรมการศึกษาระหว่างศึกษาธิการ ซึ่งได้รับอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากกรมการศาสนา เลขที่ 93/2536 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 และได้รับอนุญาตให้เปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2539 ปัจจุบันโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาวัดห้วยนวนวิทยา

สังกัดกองพุทธศาสนศึกษาสำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติมีจำนวน
นักเรียน 170 รูป มัธยมศึกษาตอนต้น
จำนวน 131 รูป และมัธยมศึกษาตอน
ปลาย จำนวน 39 รูป (โรงเรียนวัด
ห้วยวนวิทยา, 2559: 2-4)

อย่างไรก็ตาม การจัดการ
ศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษาที่ผ่านมายังประสบ
ปัญหาหลายประการ ได้แก่ ด้านการ
จัดการศึกษา การพัฒนาทักษะ
กระบวนการคิดของผู้เรียนบางรูป
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการ
เรียนรู้อย่างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
นักเรียน ไม่คุ้นเคยกับการทำ
แบบทดสอบ O-NET ด้านการจัดการ
เรียนการสอน การนิเทศการ
จัดการเรียนการสอนวางแผนส่งเสริม
ให้ครูทุกคนได้รับการพัฒนาแต่ยังไม่
ครอบคลุมการจัดเตรียม การใช้สื่อ
การสอนซ่อมและงานวิจัยเพื่อพัฒนา
สื่อของครูบางรูป/คน ยังไม่ชัดเจน
ขาดความรู้ความสามารถในการนำ
นวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการ
จัดการเรียนการสอน ซึ่งพระภิกษุ
สามเณรที่เข้ามาศึกษาส่วนใหญ่เป็น
ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ฐานะ
ยากจนจึงต้องมาบวชเรียน นักเรียน
บางส่วนอาศัยอยู่ไกลและต้องปฏิบัติ
ศาสนกิจในวัดของตน แม้การคมนาคม
จะสะดวกแต่ต้องใช้ระยะเวลาในการ

เดินทางทำให้เวลาในการทำกิจกรรม
นอกห้องเรียนไม่ต่อเนื่อง และ
ครอบครัวนักเรียนบางครอบครัวมี
ปัญหาด้านภาวะเศรษฐกิจ ทำให้การ
สนับสนุนด้านการเรียนการสอนไม่
ต่อเนื่องเท่าที่ควร เมื่อการเรียนการ
สอนพระปริยัติธรรมไม่มีมาตรฐาน
เท่าที่ควร มีการอบรมการเรียนการ
สอนให้แก่ครูในโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรมน้อย ทำให้พระภิกษุสามเณรเกิด
ความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
ย่อมทำให้พระภิกษุสามเณรที่จะเข้ามา
เป็นศาสนทายาทวันยังลดลง นับว่า
เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้อง
ร่วมมือกันหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน
เพื่อให้ การ จัด การ ศึกษา ให้ มี
ประสิทธิภาพมากขึ้น จากสภาพปัญหา
ดังกล่าวผู้วิจัยจึงศึกษาสภาพการ
บริหารงานวิชาการ ปัญหาอุปสรรค
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
วัดห้วยวนวิทยา เพื่อหาแนวทางในการ
พัฒนาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ
ศึกษา วัดห้วยวนวิทยา ให้ได้คุณภาพ
และเกิดประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อ
การศึกษาพระพุทธศาสนาในระบบ
โรงเรียนสามัญศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนวิทยา อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนวิทยา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเบื้องต้นและทำการสัมภาษณ์ประกอบใช้เครื่องมือการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง รวมถึงการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะของคำถามแบบปลายเปิด

ผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนวิทยา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 การวางแผนงานวิชาการ โรงเรียนวัดห้วยนวิทยามีนโยบายของการบริหารวิชาการด้านพระพุทธศาสนา โดยวางแผนงานให้ผู้เรียนได้ศึกษาทั้งทางปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ ผู้บริหารสถานศึกษามี

บทบาทหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการ กำหนดผู้รับผิดชอบงานวิชาการ โดยผู้บริหารมีการตรวจสอบความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการเพื่อให้งานเป็นไปด้วยความถูกต้องและเหมาะสม ครูและบุคลากรได้เข้ารับการอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน

1.2 การบริหารหลักสูตร โรงเรียนวัดห้วยนวิทยา ได้จัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 โดยระดับช่วงชั้นที่เปิดสอนโรงเรียนได้กำหนดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ช่วงชั้น ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 8 กลุ่มสาระ ดังนี้ (1) กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย (2) กลุ่มสาระเรียนรู้คณิตศาสตร์ (3) กลุ่มสาระเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (4) กลุ่มสาระเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (5) กลุ่มสาระเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

(6) กลุ่มสาระเรียนรู้ศิลปะ
(7) กลุ่มสาระเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ (8) กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้โดยมีสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม คือ ศาสนปฏิบัติ ธรรมวินัย ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต อันจะทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความรู้ความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองและได้กำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1–3 กำหนดเวลาเรียน/ภาคเรียน ประมาณ 720 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 7 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีที่ 4–6 กำหนดเวลาเรียน/ภาคเรียน ประมาณ 720 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง เวลาเรียนต่อปีไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง โดยกำหนดโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

1.3 การจัดการเรียนรู้
โรงเรียนวัดห้วยหวดวิทยา มีการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพัฒนาการทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามความรู้ความสามารถ และตามความถนัดของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการและนำกระบวนการ

จัดการ การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.4 การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ โดยมีการพัฒนาและส่งเสริมงานด้านวิชาการเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ เช่น การเชิญบุคลากรภายนอกมาบรรยาย ให้ความรู้ การจัดซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การนำนักเรียนศึกษาดูงานทุกปี การศึกษาโดยดำเนินการร่วมกับโรงเรียนแม่ข่ายประจำอำเภอเชียงคำ คือ โรงเรียนเชียงคำวิทยาคม ซึ่งเป็นพี่เลี้ยงในการจัดการเรียนการสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระรายวิชา เช่น คณะครูผู้สอนกลุ่มสาระรายวิชาวิทยาศาสตร์นำนักเรียนไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.) รวมถึงทางโรงเรียนได้ส่งครูเข้าร่วมอบรมพัฒนาศักยภาพในเรื่องใหม่ ๆ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมอบรมสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนได้ เช่น ครูผู้สอนกลุ่มสาระสังคมศึกษาโดยปกติจะเน้นสอนเรื่องธรรมะทั่วไปหรือเรื่องวิถีชีวิตของพระภิกษุสามเณรโดยตรง ครูผู้สอนจะมีวิธีการสื่อสารหรือการถ่ายทอดหลักธรรมตามที่ได้รับ

การปลูกฝังและถ่ายทอดให้นักเรียนตามแบบเดิม แต่ภายหลังที่ครูผู้กลุ่มสาระสังคมศึกษาได้เข้าร่วมอบรมได้นำความรู้มาปรับใช้ในกลุ่มสาระ

1.5 การจัดสื่อการเรียนรู้ โรงเรียนวัดห่วนวิทยา มีสื่อการเรียนการสอนที่ค่อนข้างทันสมัยมีเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมจากโรงเรียนไกลกังวล มีศูนย์ ICT รวมทั้งห้องเรียนอัจฉริยะภาพ (Smart Classroom) เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจคเตอร์ และห้อง PASEE MODEL ที่เป็นนวัตกรรมด้านกลยุทธ์ที่เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาห้องเรียนคุณภาพ โดยนำเทคนิควิธีบูรณาการการเรียนรู้มาใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอนระบบออนไลน์

1.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ทางโรงเรียนวัดห่วนวิทยาได้กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายและตามสภาพจริง ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งครูผู้สอน ผู้เรียนเพื่อผู้เรียนและผู้ปกครอง และเกณฑ์และระเบียบการวัดผลประเมินผลให้เป็นไปตามที่โรงเรียนกำหนด โดยความเห็นชอบคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นในการวัดและประเมินผล มี 2 ประเด็น คือ 1) กำหนดแนวทางการวัด

และประเมินผล ดังนี้ (1) จัดการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายและตามสภาพจริง (2) ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทั้งครูผู้สอน ผู้เรียนเพื่อผู้เรียนและผู้ปกครอง และ (3) เกณฑ์และระเบียบการวัดผลประเมินผลให้เป็นไปตามที่โรงเรียนกำหนด โดยความเห็นชอบคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ข้อสอบมี 2 แบบ คือ ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ส่วนวิชาศาสนาปฏิบัติจะมีทั้งภาคทฤษฎีจะเป็นแบบข้อเขียน ส่วนในภาคปฏิบัติจะมีการสอบก่อนข้อเขียน เช่น การเดินจงกรม 6 ระยะ

2. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ มีดังนี้

2.1 การวางแผนวิชาการ พบว่า 1) จำนวนของนักเรียนมีแนวโน้มลดลงทุกปี เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญของการบวชเรียนน้อยลง เพราะมีสถาบันการศึกษาให้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย สถานะของนักเรียนเป็นภิกษุสามเณรทำให้เกิดการไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในบางรายวิชา นักเรียนมีสถานะภาพเป็นพระภิกษุสามเณรทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างต้องคำนึงถึงภาวะการเป็นนักบวชและเป็นไปอย่างจำกัด จึงทำให้กิจกรรม

การเรียนการสอนบางกิจกรรมเป็นไปได้โดยไม่เต็มที่ การลาสิกขาและออกกลางคันของผู้เรียนระหว่างภาคเรียนมีจำนวนมาก เนื่องจากขาดความอดทนในการครองสมณเพศ 2) ขาดแคลนครูผู้สอนที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตรงกลุ่มสาระ โดยเฉพาะครูวิชาพระพุทธศาสนา 3) ครูผู้สอน ได้รับเงินค่าตอบแทนน้อยไม่ตรงกับคุณวุฒิ ทำให้ครูขาดขวัญกำลังใจ ขาดหลักประกันความมั่นคง หรือสวัสดิการด้านอาชีพ ครูผู้สอนมีการปรับเปลี่ยนโยกย้ายบ่อย ขาดความต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิดปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน ครูและบุคลากรไม่มีการบรรจุหรือแต่งตั้งตามตำแหน่งที่ชัดเจน รวมถึงครูผู้สอนไม่มีความรู้และความถนัดในรายวิชาที่สอน ไม่มีการคัดเลือกและประเมินผลงานครูผู้สอน ครูไม่ได้จบสายวิชาชีพครู จึงไม่มีเทคนิคการสอนให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ 4) การฝึกอบรมและพัฒนาครูให้มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนยังมีน้อยและไม่มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด 5) ครูผู้สอนควรมีการพัฒนาตามที่คุรุสภากำหนดโดยสนับสนุนให้มีค่าน้ำ แสงหาความรู้ และเทคนิคใหม่ในการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาครูให้มีจำนวนตามเกณฑ์โดยอาจเชิญบุคคลภายนอก จ้าง

ครูพิเศษในรายวิชาที่ขาดหรือด้อยก็ช่วยเข้ามาช่วยสอน

2.2 การบริหารหลักสูตร พบว่า 1) ชั่วโมงเรียนตามหลักสูตรน้อย เนื้อหาหลักสูตรมาก ส่งผลให้เวลาเรียนไม่เพียงพอ ทำให้ครูมีปัญหาในการจัดแผนการเรียนรู้ 2) พระราชบัญญัติการศึกษาทางพระพุทธศาสนา ยังไม่รับรองในความเป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรมจากรัฐบาล ต้องพึ่งพาอาศัยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดและประชาชนโดยทั่วไป

2.3 การจัดการเรียนรู้ พบว่า 1) ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการทำแบบทดสอบ O-NET 2) ขาดงบประมาณในการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่ เพราะโรงเรียนได้รับสนับสนุนงบประมาณจากรัฐน้อย โรงเรียนต้องรับภาระทั้งด้านการจ้างครู การก่อสร้าง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดซื้อสื่อการจัดการเรียนการสอน 3) หลักสูตรมีเนื้อหาเยิ่นเย้อ เช่น วิชาภาษาบาลี วิชาธรรมวินัย บางวิชาต้องใช้เวลาท่องจำ สาธยาย บางครั้งผู้เรียนไม่มีเวลาในการท่องจำ จึงอาจก่อให้เกิดปัญหา 4) การศึกษาคุณงานนอกสถานที่ค่อนข้างน้อย

2.4 การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ พบว่า 1) การฝึกอบรมและพัฒนาครูให้มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนยังมีน้อยและไม่มีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด 2) พัฒนาครูให้มีจำนวนครูตามเกณฑ์โดยอาจเชิญบุคคลภายนอกมาสอน จ้างครูพิเศษในรายวิชาที่ขาดหรือดัดศิษย์เก่ามาหรือวิทยากรมาช่วยสอน 3) ครูผู้สอนควรมีการพัฒนาตามที่คุรุสภากำหนด โดยสนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.5 การจัดสื่อการเรียนรู้ พบว่า สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง

2.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการทำแบบทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ มีดังนี้

3.1 การวางแผนงานวิชาการ ควรมีการวางแผนงานวิชาการดังนี้ 1) แนวทางในการบริหารงานด้านวิชาการทั้งในภาพรวมและรายด้านต้องมีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ 2) ควรมีการสื่อสารแผนงานให้กับบุคลากรอย่างทั่วถึง เข้าใจตรงกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 3) งานวิชาการถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญ

ที่สุดของโรงเรียนในการพัฒนาให้มีคุณภาพ ส่วนงานด้านอื่นเป็นตัวเสริมสร้างและส่งผลให้งานวิชาการสำเร็จไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ และ 4) การวางแผนงานวิชาการ เป็นการบริหารจัดการของโรงเรียนเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุด ฉะนั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดแนวทางร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

3.2 การบริหารหลักสูตร ควรมีแนวทางการพัฒนา คือ 1) กำหนดกระบวนการและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร 2) ครูผู้สอนต้องประเมินผู้เรียนในการรับรู้ เรียนรู้เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียน 3) ครูผู้สอนต้องร่วมกันหาแนวทางและวิธีการสอน 4) ครูผู้สอนควรมีเทคนิคและวิธีการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนคิดและจำแนกอย่างเป็นระบบ มีความคิดรวบยอด 5) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารหลักสูตร ซึ่งในการจัดทำหลักสูตรควรต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน พัฒนาหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกสามัญและก้าวสู่ระดับอุดมศึกษาร่วมกับโรงเรียนพระปริยัติธรรมจากประเทศไทย โดยเป็น

หลักสูตรที่หลากหลายและควบคู่ได้ เช่น เรียนพระปริยัติสามัญ (หลักสูตรจากประเทศไทย) หรือการเรียนภาษาพม่าเป็นรายวิชาเรียนปกติ หรือหลักสูตรการศึกษาทางเลือกคู่ขนาน โดยทางโรงเรียนพระปริยัติทำบันทึกข้อตกลงกับสถาบันการศึกษาด้านสายอาชีพ เพื่อจัดทำบริการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะสายอาชีพรองรับพระสงฆ์ที่มีแนวโน้มจะลาสิกขาหลังจากเรียนจบ

3.3 การจัดการเรียนรู้
แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้
ดังนี้ 1) ควรมีการส่งเสริมสนับสนุน การศึกษานอกสถานที่แก่ผู้เรียน เช่น การจัดอบรมสัมมนา การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การแลกเปลี่ยนกับโรงเรียนอื่น 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ สามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นได้จากข้อมูลที่มี 3) เน้นการปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับหลักการและทฤษฎี 4) เน้นวิธีการสอนจากการเรียนรู้หลายรูปแบบ 5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดมากกว่าการค้นหาคำตอบที่ตายตัวเพียงคำตอบเดียว 6) ใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ร่วมกันและเรียนรู้ด้วยตนเอง 7) การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลายโดยมีการจัดกิจกรรมเชิญบุคคลมาให้ความรู้และมีการ

ออกไปทัศนศึกษา 8) ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน 9) ควรมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาเป็นห้องสมุด IT และปรับปรุงห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

3.4 การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ ควรให้ผู้บริหารและครูผู้สอนศึกษาดูงานประเทศอื่น การจัดแลกเปลี่ยนสัมมนาทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ การแลกเปลี่ยนทางด้านการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการกับประเทศอื่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโรงเรียน เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการสอนพระพุทธศาสนาแก่ครูผู้สอนเพื่อพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

3.5 การจัดสื่อการเรียนรู้
สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและเครือข่าย

การเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา วัดห้วยโนนวิทยา ควรเริ่มจาก 1) เพิ่มสัญญาณอินเทอร์เน็ตและจุดเชื่อมต่อให้ครอบคลุม 2) การจัดสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน 3) นำสื่อที่มีในท้องถิ่นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน และ 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสภาพการณ์ปัจจุบัน

3.6 การวัดผล และ ประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้มีการวัดผลและประเมินผลที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูผู้สอนควรมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้ 1) จะต้องการอบรมให้ความรู้แก่ผู้เรียน เรื่องการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ให้ครูผู้สอนวิเคราะห์แนวข้อสอบร่วมกับนักเรียน 2) กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลร่วมกัน 2) ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย 3) วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงจากพฤติกรรมการณ์ของผู้เรียน 4) การวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5) การพัฒนาเครื่องมือการวัดผลให้ได้มาตรฐาน และ 6) การนำผลการวัดผลและ

ประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถอภิปรายได้ดังนี้ 1) การวางแผนงานวิชาการ มีการใช้กระบวนการมีส่วนร่วม แต่ยังขาดเรื่องการสื่อสารของแผนงานให้กับบุคลากรจึงจำเป็นต้องสื่อสารที่ชัดเจน โดยการนำแผนงานที่วางไว้แล้วไปสื่อให้บุคลากรทุกคนเข้าใจตรงกัน เช่น ความเข้าใจเรื่องแผนงานวิชาการที่สนับสนุนแผนระยะสั้น 3 ปี หรือ 5 ปี หากไม่เช่นนั้น การนำแผนงานวิชาการไปปฏิบัติก็จะไร้ทิศทาง ฉะนั้นจำเป็นต้องส่งเสริมการปฏิบัติงานและความร่วมมือในการทำงานเป็นหมู่คณะในการวางแผนการบริหารงานวิชาการโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้ การบริหารงานวิชาการจะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพได้ต้องอาศัย ความสามัคคีพร้อมที่จะทำงานร่วมกันเป็นคณะโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนงานบางอย่างต้องการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จึงต้องระดมความคิดร่วมกัน งานจึงจะออกมาสำเร็จ การ

ทำงานเป็นหมู่คณะจะได้ความคิดที่หลากหลาย ได้ทำงานที่ตรงกับความสามารถโดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทสึนิ วงศ์ยืน (2547: 179) กล่าวว่า ภาระงานของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำเป็นเรื่องของการส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นให้เพื่อนครูปฏิบัติหน้าที่ด้านวิชาการไปในทิศทางที่ถูกต้องตามเป้าหมาย ร่วมวางแผนและให้การสนับสนุนเพื่อนครูในการ ปฏิบัติงานวิชาการ รวมทั้งการให้ความร่วมมือกับผู้เรียนในส่วนของ การบริหารกิจการผู้เรียน การบริหารแบบมีส่วนร่วมจึงเป็นยุทธศาสตร์การบริหารที่สำคัญที่ผู้บริหารพึงนำมาใช้ในการบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษา

2) การบริหารหลักสูตร ปัญหาของการบริหารหลักสูตรที่พบ คือ มีเนื้อหาหนักแต่ชั่วโมงสอนน้อยซึ่ง เนื้อหาดังกล่าวถือเป็นข้อบังคับข้อกำหนดที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียน เป็นลักษณะของเชิงภาษาศาสตร์ จะต้องเรียนรู้กับผู้รู้ เพราะต้องใช้ วาทศิลป์อย่างสูงในการที่จะต้องให้ผู้เรียนซึมซับซึมซาบความรู้เหล่านั้น ดังนั้นครูจะต้องเป็นลักษณะของผู้สอนที่มีความรู้และวิธีการที่หลากหลาย ครูผู้สอนจะต้องรู้ว่าผู้เรียนแต่ละคนในการรับรู้ในการเรียนรู้ ครูจะต้องปรึกษาหารือหาแนวทางในการสอน

ร่วมกัน โดยใช้การจัดการความรู้มา แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการสอนกัน ทำอย่างไรให้เด็ก/ผู้เรียนมีความคิดรวบ ย อ ด เช่น การสอน โดยใช้ PowerPoint ผู้เรียนไม่สามารถสรุป เนื้อหาที่นำเสนอไปได้ แต่หากใช้การ สอนแบบ Mind Mapping ผู้เรียน สามารถคิดเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

3) การจัดการเรียนรู้ ทาง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา วัดห้วยนวนวิทยา จำเป็นต้องมีครู เฉพาะด้าน เช่น ด้าน B-NET, O-NET ครูต้องรู้จักสร้างแรงจูงใจและมีทักษะ ในการแนะนำให้ผู้เรียนตระหนักรู้และ เห็นคุณค่าในสิ่งที่ได้มาแบบได้เปล่า เช่น การเรียนโดยไม่ต้องจ่ายค่าเรียน เอง หรือในด้านงบประมาณไม่เพียงพอ เพราะเป็นงบที่ได้มาในลักษณะการ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ดังนั้น โรงเรียนพระ ปริยัติธรรม วัดห้วยนวนวิทยา ควรนำ โครงการต่าง ๆ ไปนำเสนอ กับ หน่วยงานภายนอกตามรูปแบบ บวร+ รัฐ รัฐ คือ อบท. (องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น) ต้องทำโครงการสนับสนุน สามเณรที่อยู่ในสังกัดของตนเองมา โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา วัดห้วยนวนวิทยา นอกจากนี้ ควร ผลักดันในเชิงนโยบายให้เกิดเป็นเทศ บัญญัติหรือข้อบัญญัติให้ได้ในแต่ละปี ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ ปัญหาโดยใช้วิธีการสื่อสาร เมื่อชุมชน

รับรู้ปัญหา ก็พร้อมที่จะเข้ามาช่วยมากขึ้น ฉะนั้น ควรจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณซึ่งระบุแผนงาน/โครงการ แผนการตรวจสอบระยะเวลาในการจัดส่งรายงานและติดตามการใช้เงินงบประมาณของโรงเรียน เพราะงบประมาณของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม มีงบประมาณไม่แน่นอนต้องอาศัยการเรียไรสนับสนุนจากความร่วมมือร่วมใจ ความศรัทธาของประชาชน ดังนั้น เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดของการใช้จ่ายงบประมาณจึงต้องมีการจัดทำแผนงาน งบประมาณซึ่งจะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงานโดยระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในแผนงานงบประมาณไม่ว่าจะเป็นแผนการตรวจสอบแผนการติดตามการใช้เงินงบประมาณของโรงเรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในยุคปัจจุบันการบริหารงานงบประมาณจะเน้นความเป็นอิสระในการบริหารให้มีความคล่องตัว โปร่งใสตรวจสอบได้ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และแบบมุ่งเน้นผลงาน ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีต่อผู้เรียน การบริหารงบประมาณจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการจัดการศึกษาทั้งระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชัยสิทธิ์ เณลิมมีประเสริฐ (2544: 11) ที่กล่าวว่า การจัดทำแผนปฏิบัติการทำให้มีแผน

เป็นเครื่องมือสำคัญ อีกทั้งมีทิศทางและแนวทางในการจัดการงบประมาณให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าสอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแต่ละปีงบประมาณ ทำให้บุคลากรมีจุดมุ่งหมายและมีระบบการดำเนินงานและมีแผนงานที่ชัดเจน ผู้รับผิดชอบสามารถตอบคำถามการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีเหตุผล

4) การพัฒนาและส่งเสริมด้านวิชาการ พบว่า งบประมาณไม่เพียงพอหรือมีงบประมาณแต่ไม่ได้ตั้งต้นงบประมาณรายหัวให้กับครูและบุคลากร ในส่วนนี้ถือเป็นแนวทางในอนาคต “สังคมเปลี่ยนแปลง ผู้สอนต้องไม่หยุดนิ่ง การไม่หยุดนิ่ง ต้องมีการพัฒนาตนเอง” งบประมาณจึงเป็นตัวสำคัญ ดังนั้น โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดห้วยνωวิทยา ควรจะพัฒนาในเรื่องของการตั้งงบประมาณรายหัวเพื่อส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากร ถ้าหากทางงบประมาณไม่ได้หรืองบประมาณไม่เพียงพอควรใช้การพัฒนาร่วมโดยการทำโครงการแล้วนำไปเสนอร่วมงานหน่วยงานอื่น เช่น โรงเรียนเชิงคำวิทยาคม โรงเรียนผายกวาง หรือโรงเรียนพระปริยัติธรรมอื่นที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน แต่มีผลประโยชน์เอื้อซึ่งกันและกัน

5) การจัดสื่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทาง

พระพุทธศาสนาไม่เหมือนกับกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไป สื่อการสอนออนไลน์ค่อนข้างจะมีปัญหาไม่สามารถใช้ได้เหมือนกับโรงเรียนทั่วไป ฉะนั้น ครูสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดห้วยนววิทยา จำเป็นต้องปรับตัวเข้าหากันทั้งครูและนักเรียน ปรับเพื่อใช้สื่อออนไลน์ ปรับให้การเรียนการสอนมี I-classroom นอกจากนี้ กิจกรรมพระพุทธศาสนาเข้ามามีบทบาทการเรียนการสอน ทำให้ไม่เป็นไปตามแผนการเรียนรู้ ดังนั้น กิจกรรมทางพระพุทธศาสนาต้องบูรณาการกับแผนการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถเข้าร่วมได้ ครูกับนักเรียนต้องสนใจใน Social Media มากยิ่งขึ้นเพื่อใช้ในบริบทที่ต้องติดตามตรวจสอบ ครูต้องใช้เฟซบุ๊กในการเรียนการสอนและสามารถใช้ไลน์กลุ่มในการเรียนการสอนเพื่อเชื่อมกับการใช้สื่อออนไลน์

6) การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ครูต้องตระหนักว่า แยกผู้เรียน สอนผู้เรียนโดยวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ประเมินแตกต่างกัน ถ้าครูไม่ใช้วิธีการแบบนี้ ใช้เครื่องวัดและประเมินผลอันเดียวกันวัดผู้เรียนที่หลากหลายก็จะได้เห็นพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสอน วัดและประเมินผลตามความแตกต่างของผู้เรียน การวัดผลการเรียนรู้มี

หลากหลาย ผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะที่ต่างกัน “สอนต่างขึ้นอยู่กับผู้เรียน วัดต่างขึ้นอยู่กับลักษณะบุคคล” สอดคล้องกับผลงานวิจัยของบรรลพพร สุระมณี (2554) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า ควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์ การศึกษาพระปริยัติธรรมและการรับนักเรียนควรมีการตรวจสอบ วัดผล ประเมินผลการทำงานอย่างจริงจัง

สรุป

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดห้วยนววิทยา สรุปได้ดังนี้ 1) การบริหารงานวิชาการ ควรให้ครูมีส่วนร่วมและมีการสื่อสารให้เข้าใจตรงกันเพื่อความเป็นเอกภาพในการขับเคลื่อนงาน 2) การบริหารหลักสูตร ควรมีแนวทางการพัฒนาและเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 2) การจัดการเรียนรู้ ควรมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อเป็นรูปแบบในการจัดการเรียนรู้และมีการปรับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนก่อน รวมถึงมีวิธีการสอนใหม่ที่มีความเหมาะสมกับ

ผู้เรียน 4) ด้านงบประมาณ ควรหาแหล่งทุนมาเพื่อสนับสนุนและหาแนวทางบูรณาการกับหน่วยงานองค์กรอื่นเพื่อพัฒนาร่วมกัน 5) การจัดสื่อการเรียนรู้ ควรมีการจัดการอบรมสัมมนาให้ความรู้ในเรื่องของการผลิตสื่อที่หลากหลายให้เพียงพอกับความ

ต้องการของผู้เรียน และควรจัดหางบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อเทคโนโลยีใหม่ พร้อมอบรมการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ 6) การวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน มีวิธีการสอนและวิธีการประเมินผลที่ต่างกัน

บรรณานุกรม

- กองแผนงาน. (2542). *การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม*. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองพุทธศาสนสถาน. (2545). *วัดพัฒนา 45*. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. (2544). *มาตรฐานการจัดการทางการเงิน 7 Hurdles กับ การจัดทำงบประมาณระบบใหม่*. กรุงเทพมหานคร: ชีระพลและไซเทกซ์.
- ทศนี วงศ์ยืน. (2547). *การบริหารงานวิชาการ หน่วยที่ 5. ใน ประมวลสาระชุด วิชาการสถานศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บรรลพ สุระมณี. (2554). *สภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการบริหารงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช. (2552). *คำพ่อสอน: ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน*, พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพระดาบส.
- มานพ พลไพรินทร์. (2535). *หลักการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม*, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- โรงเรียนวัดห้วยหวดวิทยา. (2559). *คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนวัดห้วยหวดวิทยา*. พะเยา: โรงเรียนวัดห้วยหวดวิทยา.
- สมศักดิ์ บุญปู. (2544). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการศึกษาในพระพุทธศาสนา*. กรุงเทพมหานคร: โรเนียวพรินเตอร์.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.